

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 25 listopada 2021 r.

DOOŚ-WDŚZIL.420.20.2021.AW.12

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z dnia 10 maja 2021 r. oraz [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z dnia 12 maja 2021 r., od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 26 kwietnia 2021 r., znak: OO.420.6.2021.EB.5, zmieniającej decyzję własną z dnia 26 listopada 2020 r., znak: OO.420.7.2020.EB.12, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą *Przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400 Śledziejowice - Skawina na terenie miasta Skawina* w zakresie zmiany trasy prowadzenia gazociągu na odcinku ok. 0,63 km,

1. uchylam pkt IV ww. decyzji w brzmieniu:

Charakterystykę przedsięwzięcia określa załącznik nr 1 stanowiący integralną część decyzji.

i w tym zakresie orzekam:

Charakterystykę przedsięwzięcia określa załącznik nr 1 stanowiący integralną część decyzji. Miejsce realizacji przedsięwzięcia określa mapa z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiąca załącznik nr 2 do decyzji.

2. w pozostałej części utrzymuję w mocy ww. decyzję.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, dalej RDOŚ w Krakowie, działając w związku z wnioskiem Operatora Gazociągów Przesyłowych, GAZ-SYSTEM S.A. (reprezentowanego przez [REDAKTOWANE]), z dnia 15 lutego 2021 r. zmienił decyzję własną z dnia 26 listopada 2020 r., znak: OO.420.7.2020.EB.12 (ostateczną od 25 grudnia 2020 r.), o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą „Przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400 Śledziejowice - Skawina na terenie miasta Skawina” w zakresie zmiany trasy prowadzenia gazociągu na odcinku ok. 0,63 km. Przedmiotową decyzję RDOŚ w Krakowie wydał po uprzednim zasięgnięciu opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, dalej Dyrektor ZZ w Krakowie, oraz Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie, dalej PWIS w Krakowie. Dyrektor ZZ w Krakowie w piśmie z dnia 11 marca 2021 r., znak: KR.ZZŚ.2.435.45.2021.PK, oraz PWIS w Krakowie w piśmie z dnia 25 marca 2021 r., znak: NS.9022.7.6.2021, wyrazili opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 10 maja 2021 r. (data nadania w placówce operatora pocztowego – 11 maja 2021 r.) uzupełnionym przy piśmie z dnia 12 maja 2021 r. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE],

wnieśli odwołanie od ww. decyzji RDOŚ w Krakowie. Następnie pismem z dnia 12 maja 2021 r. (data nadania w placówce operatora pocztowego – 12 maja 2021 r.) uzupełnionym przy piśmie z dnia 12 maja 2021 r. (nadanym w dniu 17 maja 2021 r.) [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] również złożyli odwołanie od ww. decyzji RODŚ w Krakowie. Odwołania wniesiono z zachowaniem ustawowego terminu.

[REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], zwani dalej skarżącymi, postawili przedmiotowej decyzji następujące zarzuty:

1. naruszenie stosunków wodnych w rejonie realizacji planowanego przedsięwzięcia, w wyniku realizacji planowanego przedsięwzięcia, a co za tym idzie zagrożenie podtopieniem działek należących do skarżących;
2. pogorszenie warunków życia na działkach należących do skarżących w wyniku planowanej wycinki drzew. Powyższe, zdaniem skarżących, spowoduje uniemożliwienie „odgrodzienia się” od planowanego w ich sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego;
3. naruszenie art. 19c ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r., poz. 1866) poprzez brak możliwości przywrócenia terenu do stanu sprzed realizacji inwestycji;
4. obniżenie wartości działek należących do skarżących oraz utrudnienie korzystania z nich, a także zagrożenie bezpieczeństwa skarżących w związku z realizacją planowanego gazociągu;
5. niesłuszne odstąpienie od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;
6. bezpodstawne nadanie ww. decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności;
7. naruszenie art. 155 Kpa poprzez brak wykazania słusznego interesu strony oraz brak zgody pozostałych stron postępowania na zmianę decyzji;
8. nieskuteczne powiadomienie stron postępowania o jego wszczęciu poprzez zastosowanie art. 49 Kpa w warunkach pandemii oraz brak powiadomienia o zebraniu materiału dowodowego w sprawie.

W związku z powyższym skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Ze względu na fakt, iż organ I instancji, przekazując odwołania, przesłał tylko część dokumentacji w formie papierowej oraz nie przekazał akt dotyczących sprawy dotyczącej decyzji zmienianej, tutejszy organ, pismem z dnia 4 lipca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.20.2021, zwrócił się do RDOŚ w Krakowie o przesłanie kompletu akt sprawy w formie papierowej. Akta sprawy wpłynęły zatem do tutejszego organu w dniu 16 lipca 2021 r.

Z załączonych do przedłożonej dokumentacji wypisów z rejestru gruntów wynikało, że tylko [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] są właścicielami działek położonych w zasięgu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, a co za tym idzie są stronami postępowania, którym przysługuje prawo do wniesienia odwołania. W związku z powyższym, pismem z dnia 8 lipca 2021 r., tutejszy organ wezwał [REDAKTOWANE], a następnie, pismem z dnia 20 lipca 2021 r., [REDAKTOWANE] do wskazania posiadanego prawa rzeczowego statuującego przymiot strony przedmiotowego postępowania. Uzupełnienie w tym zakresie wpłynęło do tutejszego organu w dniu 28 lipca 2021 r. Zawarty w nim wyciąg z Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych dla działki o nr ewid. 4911/11, obręb ewid. 0017 Skawina, potwierdził, iż [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] są właścicielami działki znajdującej się w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a więc mają prawo do wniesienia odwołania w przedmiotowej sprawie.

W ocenie tutejszego organu zgromadzona przed organem I instancji dokumentacja w przedmiotowej sprawie posiadała braki merytoryczne. Wobec czego GDOŚ, pismem z dnia 30

lipca 2021 r., wezwał wnioskodawcę do jej uzupełnienia m.in. o kwestie związane z posadowieniem przedmiotowego gazociągu oraz jego wpływem na środowisko gruntowo-wodne, a także o odniesienie się do kwestii jego położenia względem najbliższych budynków mieszkalnych, co skutecznie zostało uczynione przy piśmie z dnia sierpnia 2021 r.

W celu zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, GDOŚ, zawiadomieniem z dnia 23 sierpnia 2021 r., poinformował o zebraniu materiału dowodowego w sprawie oraz o możliwości zapoznania się z nim w siedzibie urzędu, a także o możliwości złożenia uwag i wniosków. Jednocześnie GDOŚ wskazał, iż decyzja kończąca przedmiotowe postępowanie zostanie wydana nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia doręczenia ww. zawiadomienia. Z uwagi na liczbę stron biorących udział w przedmiotowym postępowaniu w niniejszej sprawie zastosowanie znajdował art. 74 ust. 3 ustawy ooś, w myśl którego, jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, stosuje się art. 49 Kpa, a więc doręczenie wszelkich pism, zawiadomień oraz decyzji dla stron innych niż wnioskodawca oraz odwołujący nastąpiło w formie publicznego obwieszczenia.

W toku postępowania do tutejszego organu wpłynęło pismo z dnia 12 lipca 2021 r., radcy prawnego [REDAKTOR] działającego z upoważnienia [REDAKTOR] i [REDAKTOR]. W ww. piśmie przedstawiono następujące uwagi dotyczące planowanej inwestycji:

9. brak uzasadnienia zmiany wariantu trasy wobec pierwotnego wariantu;
10. brak uwzględnienia stanowiska gminy oraz brak zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
11. nierozstrzygnięte i pominięte kolizje z obiektami wybudowanymi oraz planowanymi;
12. wysokie koszty realizacji proponowanego przebiegu gazociągu i zapowiedź roszczeń.

Ponadto, pismem z dnia 14 września 2021 r., [REDAKTOR] oraz [REDAKTOR] wnieśli następujące uwagi i zastrzeżenia co do planowanego przedsięwzięcia:

13. niezgodność przebiegu planowanego przedsięwzięcia, wskazanego w dokumentacji przedłożonej w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, względem przebiegu określonego na mapach będących w posiadaniu Wojewody Małopolskiego;
14. skarżący wyrażają wątpliwość, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia na rzecz GAZ-SYSTEM S.A. utrudni innemu wnioskodawcy uzyskanie pozwolenia na budowę osiedla mieszkaniowego;
15. brak ponownej analizy uwarunkowań środowiskowych dla planowanego przedsięwzięcia;
16. brak przedłożenia analizy geologicznej dla działek należących do [REDAKTOR] i [REDAKTOR];
17. kolizja planowanego przedsięwzięcia z tarasem, palisadą oraz innymi elementami zagospodarowania na działce należącej do [REDAKTOR] i [REDAKTOR]. Ponadto podnoszone jest nieprawdziwe stwierdzenie zawarte w uzupełnieniu KIP, że ww. kolizja nie występuje. W dalszej kolejności wskazano także na możliwość naruszenia konstrukcji budynku mieszkalnego należącego do skarżących w związku z przewidywanymi pracami realizacyjnymi.

W toku prowadzonego postępowania tutejszy organ doszedł do przekonania, iż w aktach sprawy znajduje się nieprawidłowe pełnomocnictwo [REDAKTOR] do reprezentowania Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A w przedmiotowej sprawie. W związku z powyższym GDOŚ, pismem z dnia 13 września 2021 r., wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia powyższego braku. Uzupełnienie wpłynęło w dniu 6 października 2021 r.

Organ drugiej instancji ustalił i zważył, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej jako GDOŚ, dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym m.in.: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, KIP wraz z załącznikami, zaskarżonej decyzji oraz odwołań. W toku postępowania organ II instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych oraz prawnych.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało, co ujęto w zaskarżonej decyzji, zakwalifikowane jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), tj.: *instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko*. Zważywszy, że przedsięwzięcie zalicza się do inwestycji w zakresie terminalu, organem właściwym do wydania decyzji z dnia 26 listopada 2020 r. i jej zmiany był RDOŚ w Krakowie [na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2247, ze zm.), dalej ustawa ooś]. Powyższe uzasadnia, z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 ustawy ooś, właściwość rzeczową i instancyjną GDOŚ w niniejszej sprawie. Podkreślić należy, że w przedmiotowym przypadku zmiana decyzji nie prowadzi do zmiany kwalifikacji przedsięwzięcia.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniach, wskazać należy, że koncentrują się one wokół kwestii przeprowadzenia niewystarczającej, w opinii stron, analizy uwarunkowań środowiskowych (w tym oddziaływania na środowisko gruntowo wodne) względem nieruchomości pozostających we władaniu odwołujących się. Tymczasem, organ odwoławczy, analizując postępowanie pierwszoinstancyjne w tym zakresie, nie dopatrywał się istotnych uchybień, mogących mieć wpływ na istotę sprawy.

Jak wynika z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko nie jest obligatoryjne. Ocena taka jest przeprowadzana wówczas, gdy obowiązek jej przeprowadzenia zostanie stwierdzony przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 63 ust. 1 tej ustawy. Natomiast w przypadku, gdy analiza kryteriów wskazanych w przywołanym przepisie wykaże, że przedsięwzięcie nie będzie wywierało znaczącego oddziaływania na środowisko, organ ten, na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy ooś, stwierdza w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko, nie daje podstaw do przyjęcia, że realizacja inwestycji będzie wiązała się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Z tego też względu, w opinii organu odwoławczego, brak jest podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Powyższe GDOŚ ustalił w oparciu o uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, których analiza została przedstawiona poniżej.

I. Rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia.

Na wstępie należy zaznaczyć, że dla przedsięwzięcia pn. „Przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400 Śledziejowice - Skawina na terenie miasta Skawina”, RDOŚ w Krakowie wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w dniu 26 listopada 2020 r., znak: OO.420.7.2020.EB.12. Przedmiotem zmiany ww. decyzji jest zmiana zakresu projektu obejmującego budowę nowego odcinka gazociągu wysokiego ciśnienia DN 400 MOP 5,5 MPa, o długości ok. 0,63 km. Korekta trasy na fragmencie projektowanej inwestycji (ok. km 2+700 do ok. km 3+300) zgodnie z przedłożoną dokumentacją podyktowana jest kolizją przedmiotowego gazociągu z nowo projektowanym osiedlem mieszkaniowym. Podkreślić należy, że kształt inwestycji określony we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych a następnie, jeśli zachodzi taka potrzeba, we wniosku o zmianę ww. decyzji, wiąże organy orzekające.

Początek przebudowy gazociągu zlokalizowany jest na terenie działki o nr ewid. 4918/4, a koniec projektowanego odcinka na działce o nr ewid. 4891/6, obręb 0017 Skawina. Z analizy dokonanej przez tutejszy organ wynika, iż przebieg gazociągu określony w zaskarżonej decyzji, różni się od przebiegu gazociągu przedstawionego na mapie przesłanej przez [REDAKTOR] i [REDAKTOR]. Tutejszy organ podkreśla, iż wszelkich analiz i ustaleń dokonywał wyłącznie na podstawie wiedzy własnej oraz dokumentacji przedłożonej przez inwestora w tym map z zaznaczonym przebiegiem planowanego przedsięwzięcia.

Trasa gazociągu zaprojektowana jest w nowej lokalizacji z wyznaczoną strefą kontrolowaną o szerokości 8,0 m (po 4,0 m na stronę od osi gazociągu). Na okres budowy przewiduje się czasowe zajęcie terenu, pasa terenu o szerokości ok. 24,0 m na terenach rolnych (16,0 m od osi - strefa montażu, 8,0 m od osi - strefa odkładu). W przypadkach gruntów o słabej nośności oraz zbliżaniu się do ogrodzeń prywatnych posesji szerokość pasa montażowego ustalana będzie indywidualnie. Gazociąg zasilac będzie istniejącą sieć gazową. Projektowany gazociąg wysokiego ciśnienia DN 400 przebiegał będzie głównie przez tereny łąk i pastwisk oraz w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz usługowej. Na trasie gazociągu występuje skrzyżowanie z drogą powiatową - ul. Wyspiańskiego. Dodatkowo gazociąg krzyżuje się z sieciami uzbrojenia terenu oraz ciekami. Gazociąg na całej długości będzie ułożony w ziemi w taki sposób, aby miał co najmniej 1,2 m przykrycia licząc od górnej płaszczyzny rury do poziomu gruntu. Gazociąg zostanie wykonany z rur stalowych, fabrycznie izolowanych. Odcinki rur będą spawane w terenie. Prace realizacyjne prowadzone będą w wykopie otwartym, a w przypadku kolizji z rowem w km 0+412 oraz ewentualnej kolizji z infrastrukturą techniczną również metodą bezwykopową. Przejście przez rów w km 0+113 planuje się wykonać przy wykorzystaniu metody wykopu otwartego, przy niezahamowanym przepływie wody w rowie. Po wykonaniu przejścia przez rów planuje się odbudowę i umocnienie skarp rowu przy zachowaniu istniejącego nachylenia skarp. W przypadku zniszczenia rurociągów drenarskich zostaną one odbudowane i przywrócone do stanu poprzedniego.

Trasa gazociągu prowadzić będzie m.in. przez działki o nr ewid. 4912/6, 4913/6 obręb 0017 Skawina (własność [REDAKTOR] i [REDAKTOR]) oraz działkę o nr ewid. 4911/11 obręb 0017 Skawina (własność [REDAKTOR] i [REDAKTOR]). Zgodnie z przedłożoną dokumentacją (treścią ksiąg wieczystych dostępną pod adresem: https://przegladarka-ekw.ms.gov.pl/eukw_prz/KsiegiWieczyste, wypisem z rejestru gruntów oraz kopiami map ewidencyjnych) przedmiotowe działki stanowią grunty orne zabudowane budynkami mieszkalnymi. Ponadto ze zdjęć przesłanych przez [REDAKTOR] oraz [REDAKTOR] wynika, iż na należących do nich działkach znajduje się również zadaszony taras oraz palisada.

Etap realizacji wiązał się będzie z emisją hałasu oraz substancji do powietrza, a także z zapotrzebowaniem na wodę oraz powstawaniem ścieków. Realizacja przedsięwzięcia wiązać się będzie również z powstawaniem odpadów oraz mas ziemnych.

Emisja hałasu oraz substancji do powietrza związana będzie z ruchem pojazdów po terenie inwestycji, a także użytkowaniem urządzeń i maszyn niezbędnych do wykonania wykopów oraz montażem gazociągu. Uciążliwości te będą występowały tylko w fazie budowy i będą mieć charakter miejscowy oraz tymczasowy, a po zakończeniu prac całkowicie ustaną.

W związku z koniecznością posadowienia projektowanego gazociągu pod powierzchnią ziemi prace realizacyjne będą wiązały się z koniecznością wykonania wykopów oraz prac odwodnieniowych. Zaplecze sanitarne realizowane będzie za pomocą przenośnych urządzeń sanitarnych wyposażonych w szczelne zbiorniki bezodpływowe.

Maksymalna głębokość planowanych wykopów, związanych z posadowieniem gazociągu, wyniesie ok. 3,2 m. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją wody gruntowe na terenie planowanej inwestycji znajdują się na głębokości od ok. 0,7 m do ok. 4,5 m p.p.t. (pkt 1 i 2 uzupełnienia KIP z dnia 16 sierpnia 2021 r.), a głębokość zalegania wód gruntowych związana jest z warunkami hydrometeorologicznymi. Ponadto poziom czwartorzędowy (wody gruntowe) nie ma charakteru ciągłego. Ze względu na głębokość planowanych wykopów oraz panujące na terenie inwestycji warunki gruntowo-wodne konieczne będzie wykonanie prac odwodnieniowych. Prace odwodnieniowe prowadzone będą przy użyciu igłofiltrów (jedynie w przypadku ulewnych deszczy zastosowane zostanie pompowanie z dna wykopu). Z uwagi na zastosowaną metodę odwodnienia zasięg leja depresji zostanie ograniczony do pasa montażowego i nie będzie wpływać negatywnie na tereny sąsiadujące z planowaną inwestycją. Po zakończeniu prowadzenia prac odwodnieniowych zwierciadło wód gruntowych powróci do pierwotnego stanu. Wody z odwodnienia po podczyszczeniu w mobilnych osadnikach odprowadzane będą do wód lub do ziemi. W związku z zastosowaniem metody igłofiltrów ograniczona zostanie ilość odprowadzanej wody z odwodnienia wykopów oraz ograniczona zostanie ilość zawieszin w nich występującej. W analogiczny sposób prowadzone będą prace odwodnieniowe związane z posadowieniem komór przeciskowo/przewiertowych.

Woda na potrzeby prób szczelności gazociągu pobierana będzie w zależności od przyjętych w projekcie budowlanym założeń. W przypadku poboru wód z cieków naturalnych (oraz ich odprowadzania do nich) wnioskodawca winien będzie uzyskać stosowne pozwolenie wodnoprawne. Natomiast w przypadku poboru i odprowadzania wód z sieci miejskich wnioskodawca dokona uzgodnień z zarządcą sieci. Pobór i zrzut wód po wykonaniu prób szczelności gazociągu wyniesie ok. 20 m³/h (str. 46 KIP) przy maksymalnym wykorzystaniu wód wynoszącym ok. 120 m³ na km gazociągu (str. 39 KIP). W wodach odprowadzanych z prób ciśnieniowych znajdować się będą m.in. piaski i pyły, a więc będą miały one skład podobny do wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych.

W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia powstaną typowe dla tego typu przedsięwzięć odpady budowlane. Masy ziemne powstałe w wyniku realizacji przedsięwzięcia zostaną zagospodarowane na terenie przedsięwzięcia, tj. wykorzystane do zasypiania gazociągu. Powstałe odpady oraz masy ziemne niezdadne do wykorzystania zagospodarowane zostaną zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W związku z planowaną inwestycją konieczna będzie wycinka drzew na obszarze zawierającym strefę kontrolowaną projektowanego gazociągu oraz pas montażowy. Przed planowaną wycinką Inwestor uzyska niezbędne pozwolenie. Przedsięwzięcie nie będzie się wiązać

jednak z nadmiernym lub niewłaściwym wykorzystaniem zasobów naturalnych. Wycinka drzew i krzewów, ze względu na niewielką skalę inwestycji, nie będzie oddziaływać negatywnie na bioróżnorodność na obszarze na którym realizowane będzie planowane przedsięwzięcie. Na etapie realizacji wystąpi czasowe, niewielkie przekształcenie powierzchni ziemi i likwidacja pokrywy glebowej. Należy jednak zauważyć, że inwestor zobowiązał się do przywrócenia terenu do stanu pierwotnego po zakończeniu realizacji inwestycji.

Ze względu na fakt, iż planowany gazociąg posadowiony zostanie pod powierzchnią ziemi na etapie eksploatacji nie przewiduje się, aby etap eksploatacji mógł być związany z emisją hałasu oraz substancji do powietrza, a także aby mógł być źródłem ścieków lub odpadów.

Przy zachowaniu zasad projektowania inwestycji zgodnie z przepisami prawa w tym zakresie, utrzymania reżimów technologicznych, kontroli robót, kontroli w zakresie BHP, przedsięwzięcie nie stworzy ryzyka katastrofy budowlanej.

Inwestycja położona jest poza terenami zalewowymi i narażonymi na ryzyko powodzi oraz poza terenem osuwiskowym. Biorąc pod uwagę położenie inwestycji oraz występującą w jej rejonie nieznaczną ilość zdarzeń związanych ze zjawiskami atmosferycznymi, można stwierdzić, że ryzyko wystąpienia katastrof naturalnych jest mało prawdopodobne.

W otoczeniu planowanego gazociągu nie znajdują się także inne przedsięwzięcia, z którymi mogłoby dojść do kumulacji oddziaływań z analizowaną inwestycją.

Planowana inwestycja ze względu na ograniczone emisje na etapie realizacji oraz brak emisji na etapie eksploatacji nie będzie mieć wpływu na zdrowie ludzi.

II. Usytuowanie przedsięwzięcia.

Odległość planowanego przedsięwzięcia od najbliższych budynków mieszkalnych wynosi ok. 10 m. Zgodnie z wymogami, jakie zawiera rozporządzenie Ministra Gospodarki z 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. 2013 poz. 640) zostanie wyznaczona strefa kontrolowana o szerokości: 8,0 m (po 4,0 m od osi gazociągu). Z powyższego wynika, że strefa kontrolna nie będzie kolidować z budynkami mieszkalnymi. Ponadto z analizy map zawartych w przedłożonej dokumentacji nie wynika, aby w projektowanej strefie kontrolnej gazociągu miały się znajdować inne budynki i budowle.

W okolicy działek o nr ewid. 4911/11, 4913/6 oraz 4912/6, obręb 0017 Skawina, przebiega skarpa. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji posiada ona przewyższenie wynoszące ok. 1,2 m. Projektowany gazociąg przebiegał będzie poniżej płaszczyzny poślizgu skarpy w taki sposób, aby nie naruszać jej stabilności.

W miejscu realizacji inwestycji oraz w zasięgu jej oddziaływania nie występują obszary wodno-błotne, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie także poza obszarami wybrzeży i środowiskiem morskim oraz poza obszarami górskimi, a teren inwestycji nie przylega do jezior. Z KIP wynika, iż wody gruntowe na terenie, na którym realizowane będzie planowane przedsięwzięcie znajdują się na głębokości od ok. 0,7 m do ok. 4,5 m p.p.t. i ich poziom jest silnie związany z warunkami hydrometeorologicznymi.

Na terenie planowanej inwestycji nie występują obszary objęte ochroną na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098), w tym obszary sieci Natura 2000. Najbliżej położoną formą ochrony przyrody jest obszar Natura 2000 Skawiński Obszar Łąkowy (kod PLH120079) znajdujący się w odległości ok. 3 km na północ od projektowanego gazociągu.

W pobliżu planowanej inwestycji brak jest parków narodowych, obszarów chronionego krajobrazu, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, stanowisk dokumentacyjnych, użytków ekologicznych oraz obszarów o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe i archeologiczne, jak również uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej.

Planowane przedsięwzięcie znajduje się w obszarze zlewni jednolitej części wód powierzchniowych, dalej JCWP, „Rzepnik” (PLRW2000162135698). Jak wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911), powyższe JCWP zostało zakwalifikowane jako naturalna część wód o stanie ekologicznym poniżej dobrego. Stan ogólny ww. JCWP określono jako zły. Jak wskazano w powyższym planie, celem środowiskowym dla omawianej JCWP jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz utrzymanie dobrego stanu chemicznego. Przedmiotowa JCWP jest zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych, dla której wyznaczono derogację ze względu na brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Planowane przedsięwzięcie oraz obszar jego oddziaływania znajdują się w obrębie jednolitej części wód podziemnych, dalej JCWPd, nr 160 (PLGW2000160). Jak wynika z Planu gospodarowania wodami dorzecza Wisły, stan ilościowy oraz stan chemiczny omawianych JCWPd został oceniony jako dobry. Nie stwierdzono ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych.

W odniesieniu do obszarów chronionych obejmujących: jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, jednolite części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych, obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, obszary przeznaczone do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym na terenie, na którym planowane jest przedsięwzięcie wyznaczono:

- jednolitą część wód podziemnych przeznaczoną do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
- obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych (który obejmuje cały kraj).

Przedsięwzięcie planowane jest do realizacji poza terenami ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, poza granicami głównych zbiorników wód podziemnych oraz poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż przedmiotowe przedsięwzięcie ze względu na swój charakter oraz położenie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko gruntowo-wodne. W związku z czym nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Ze względu na usytuowanie przedsięwzięcia w obszarze wykorzystywanym rolniczo oraz w sąsiedztwie zabudowy mieszkalnej, a także brak dużych zakładów przemysłowo-produkcyjnych w sąsiedztwie, prawdopodobieństwo przekroczenia standardów jakości środowiska w zakresie powietrza i PEM jak i prawdopodobieństwo przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na etapie realizacji przedsięwzięcia jest niskie. Charakter inwestycji wyklucza powstanie ww. przekroczeń na etapie eksploatacji inwestycji.

III. Rodzaj, cechy i skala możliwego oddziaływania przedsięwzięcia w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych wyżej.

Oddziaływanie planowanej inwestycji (w zakresie określonym decyzją zmieniającą), z uwagi na jej stosunkowo niewielki rozmiar oraz skalę, będzie miało charakter lokalny ograniczający się wyłącznie do etapu realizacji, który wynosić będzie ok. 8 miesięcy. Wskazane wyżej możliwe oddziaływania oraz sposób realizacji inwestycji wykluczają możliwość znaczącego negatywnego oddziaływania na nieruchomości należące do skarżących na etapie funkcjonowania gazociągu.

Z uwagi na znaczną odległość terenu inwestycji od granicy państwa oraz niewielką emisję zanieczyszczeń spowodowaną przez maszyny budowlane nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na poszczególne elementy przyrodnicze.

Jak wynika z KIP oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie realizacji będzie związane z prowadzeniem prac budowlanych, które będą miały charakter krótkotrwały i ustąpią po zakończeniu realizacji inwestycji. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego użyty zostanie sprawny technicznie sprzęt budowlany zgodnie z jego przeznaczeniem, zapewniający brak wycieków paliwa. Zaplecze budowy wyposażone zostanie w przenośne sanitarium, a powstające ścieki socjalne będą regularnie odbierane przez specjalistyczne firmy.

W odniesieniu do środowiska przyrodniczego GDOŚ stwierdza, mając na uwadze odległość inwestycji od form ochrony przyrody i od miejsca objętego oddziaływaniem, a przy tym lokalny charakter tego oddziaływania, że planowana realizacja i użytkowanie gazociągu nie będą negatywnie oddziaływać na obszary chronione.

Pobór wód oraz odprowadzanie wód z prób szczelności zostanie określony na etapie pozwolenia wodnoprawnego. Jednak już na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ wyspecjalizowany w dziedzinie gospodarki wodnej, tj. Dyrektor ZZ w Krakowie, stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Uwzględniając przedstawione fakty, stwierdzić należy, że planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać ani na potencjał ekologiczny, ani na stan chemiczny JCWP „Rzepnik”, a zatem nie stanowi ono inwestycji mogącej wpłynąć na możliwość nieosiągnięcia wyznaczonego celu środowiskowego, tj. osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W opinii GDOŚ, wnioskowana inwestycja nie będzie miała również wpływu na wskaźniki służące ocenie stanu jednolitej części wód podziemnych. Tym samym planowane przedsięwzięcie nie wpłynie na możliwości nieosiągnięcia wyznaczonych dla omawianej JCWPd celów środowiskowych.

Odnosząc się do zarzutów skarżących wymienionych na str. 2-3 niniejszej decyzji tutejszy organ stwierdza, co następuje.

Ad. 1 Jak wspomniano wyżej planowany gazociąg zlokalizowany zostanie na terenie, na którym wody gruntowe występują na głębokości od ok. 0,7 do ok. 4,5 m p.p.t., przy czym głębokość ta ściśle związana jest z panującymi warunkami hydrometeorologicznymi. W związku z powyższym poziom wód gruntowych cechować będzie duża zmienność w zależności od pory roku i występujących opadów atmosferycznych. Z powyższego nie wynika, aby teren inwestycji

był szczególnie wrażliwy na zmianę stosunków wodnych spowodowaną realizacją zamierzenia takiego jak gazociąg. Samo posadowienie gazociągu nie będzie mieć wpływu zarówno na poziom wód gruntowych jak i na możliwość swobodnego ich przepływu. Ponadto realizacja gazociągu nie spowoduje zmiany rzeźby terenu, gdyż po ukończeniu prac realizacyjnych gazociąg zostanie zasypany w wykopie. W związku z powyższym należy zauważyć, że nie istnieją racjonalne przesłanki wskazujące na możliwość zalewania terenów sąsiednich w związku z realizacją planowanej inwestycji. Oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne występować będzie wyłącznie na etapie budowy inwestycji. Przyjęte metody realizacji (wykop w osłonie igłofiltrów oraz metody bezwykopowe) pozwolą na ograniczenie oddziaływania do najbliższego sąsiedztwa inwestycji. Ponadto z racji na specyfikę przyjętych rozwiązań warunki gruntowo-wodne wrócą do stanu sprzed realizacji w krótkim czasie po zakończeniu robót. W związku z powyższym zarzut w tym zakresie należy uznać za nieuzasadniony.

Ad. 2 Bezsprzecznie realizacja inwestycji będzie oddziaływać na środowisko, w tym, z uwagi na art. 3 ustawy ooś, także na zdrowie ludzi. Dlatego też wolą ustawodawcy inwestycja została zaliczona do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, obligatoryjnie wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wpływ na poszczególne komponenty środowiska, w tym ludzi, jest jednak oceniany w sposób obiektywny, tj. przy uwzględnieniu miarodajnych przesłanek. I tak organ przed wydaniem decyzji bada m.in. wielkość emisji związanych z planowanym przedsięwzięciem oraz możliwością kumulowania się inwestycji z innymi znajdującymi się w zasięgu jej oddziaływania. W przedmiotowym przypadku emisja hałasu oraz substancji do powietrza występować będą wyłącznie na etapie realizacji przedsięwzięcia. Ponadto będzie to emisja ograniczona czasowo z racji tego, że wnioskodawca po wykonaniu konkretnego odcinka gazociągu będzie przesuwał front robót w celu realizacji kolejnego odcinka. Wpływ inwestycji na środowisko nie odnosi się jedynie do oddziaływań mierzalnych czy też tych sparametryzowanych jako standardy jakości środowiska, lecz wszystkich jakie wiązać się mogą z realizacją, funkcjonowaniem lub likwidacją gazociągu na odcinku ok. 600 m. Niewątpliwie też realizacja inwestycji może spowodować modyfikację sposobu zagospodarowania nieruchomości skarżących. Dlatego też, na mocy art. 74 ust. 3a ustawy ooś, podmiotom, którym przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem, przysługuje także przymiot strony postępowania prowadzącego do wydania lub zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przenosząc powyższe na grunt zarzutu wskazanego w pkt 2 w zakresie chęci odgródzenia się skarżących roślinnością od planowanej budowy osiedla mieszkaniowego wskazać należy, że realizacja gazociągu, na zmieniającym odcinku ok. 600 m, z uwagi na konieczność wytyczenia i utrzymania pasa terenu, wiązać się może z dokonaniem nieznacznej wycinki, ale po zakończeniu budowy odłożona wcześniej warstwa humusu zostanie rozplantowana, a teren przywrócony do stanu pierwotnego. (...) Nie będzie występowało trwałe zajęcie terenu (por. KIP, str. 22). Ponadto osiedle, od którego chcą „odgradzać się” skarżący jest zamierzeniem, póki co, planowanym. Należy wskazać również, że sposób zagospodarowania terenu będzie tożsamy z tym który jest na działkach skarżących, tj. zabudowa jednorodzinna. Ponadto nie ma żadnych przesłanek wskazujących na fakt, że planowane osiedle będzie negatywnie wpływać na tereny sąsiednie a co więcej analiza tego oddziaływania nie jest przedmiotem niniejszego postępowania. Subiektywna ocena atrakcyjności terenu oraz aranżacji przestrzeni nie może zaś wpływać na

wydanie bądź nie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wpływ na środowisko, w tym życie i zdrowie ludzi, winien być obiektywnie mierzalny. Pod kątem krajobrazowym wytyczenie pasa terenu w obrębie którego pod ziemią będzie przebiegał gazociąg z pewnością wpłynie na sposób postrzegania przez obserwatorów krajobrazu, ale wpływ ten będzie znikomy. Z akt przedmiotowego postępowania jednoznacznie wynika, że planowane przedsięwzięcie nie będzie w sposób znaczący negatywnie oddziaływać na środowisko, w tym życie i zdrowie ludzi, co potwierdzają zresztą sami skarżący diagnozując oddziaływania przedsięwzięcia jako potencjalne, np. niemożność odgradzenia się w swoich ogrodach od osiedla mieszkaniowego. Wobec powyższego zarzut ten należy uznać za niezasadny.

Ad. 3 Zgodnie z art. 19c ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866) inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie *terminalu*, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje odszkodowanie. Należy jednak zauważyć, że o zasadności i wysokości odszkodowania decydować będą inne podmioty niż organy orzekające w zakresie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja ta jest bowiem jedną z pierwszych decyzji w procesie inwestycyjnym; nie rodzi praw do terenu ani nie daje prawa do korzystania z nieruchomości. Kwestie zezwolenia na zajęcie nieruchomości, rozpoczęcia prac budowlanych oraz ewentualnych odszkodowań będą rozstrzygane na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, co czyni przedmiotowy zarzut niedopuszczalnym.

Ad. 4 Kwestia obniżenia wartości nieruchomości, wskutek utrudnienia w jej korzystaniu, także znajduje się poza granicami właściwości organów obydwu instancji orzekających w przedmiotowej sprawie. Podkreślić należy, że analiza uwarunkowań wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, przedstawiona w uzasadnieniu decyzji pierwszoinstancyjnej a uzupełniona uzasadnieniem niniejszej decyzji GDOŚ, bezspornie dowiodła, że planowane przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w toku której analizie podlega między innymi oddziaływanie na dobra materialne. Ale nawet ta analiza nie obejmuje swym zakresem wartości dóbr materialnych.

Dodać należy także, że przeprowadzona analiza przesłanek wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś nie uprawnia także organu do określenia warunków realizacji przedsięwzięcia, o których mowa w art. 84 ust. 2 ustawy ooś. Planowane przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko, a zatem nie ma potrzeby stosowania dodatkowych środków minimalizujących. W przepisach prawa określono zaś stosowne strefy kontrolne dla inwestycji gazociągu. Żaden z budynków mieszkalnych należących do skarżących nie znajduje się w ww. strefie. Wobec powyższego przyjąć należy, że wykonany zgodnie z przepisami prawa, w tym regulacjami w zakresie gazociągu, nie będzie stanowił zagrożenia dla okolicznej ludności. Ponadto jak wspomniano wyżej, z przedłożonej dokumentacji wynika, że realizacja gazociągu nie będzie miała wpływu na stateczność skarpy znajdującej się w sąsiedztwie nieruchomości skarżących. Wobec powyższego zarzut nr 4 należało uznać za niezasadny.

Ad. 5 W zakresie niesłusznego, zdaniem skarżących, odstąpienia od oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia wskazać należy, że to nie przekonanie stron postępowania, a jedynie kompleksowa analiza inwestycji pod kątem uwarunkowań wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, decyduje o konieczności przeprowadzenia tej oceny. Pod uwagę należy

bowiem wziąć wszystkie kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 *ustawy o oś* i wzajemne powiązania między nimi. Jeżeli analiza ww. uwarunkowań wykaże możliwość znaczącego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, w jakimkolwiek ze wskazanych w tym przepisie aspektów, powinnością organu jest, kierując się zasadą przezroczności, nałożenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W myśl tej zasady, nie w pełni rozpoznane negatywne oddziaływanie na środowisko „wymusza” podjęcie wszelkich możliwych środków zapobiegawczych wobec podejmowanej działalności. Podkreślenia wymaga, że przesłanki wskazane w art. 63 ust. 1 *ustawy o oś* oparte są, wołą prawodawcy, wyłącznie na merytorycznych podstawach środowiskowych. Zatem, przy kwalifikacji przedsięwzięć do inwestycji wymagających oceny oddziaływania na środowisko nie wyważa się słusznego interesu strony z kwestiami środowiskowymi.

Analiza dokonana przez organy wyspecjalizowane w tej kwestii wykazała zaś, że przedmiotowy gazociąg nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko. W związku z powyższym niezasadnym jest nakładanie na wnioskodawcę konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Zdaniem tutejszego organu przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wydłużyłoby jedynie czas wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie dostarczając nowych informacji na temat przedsięwzięcia oraz nie identyfikując nowych przesłanek świadczących o negatywnym wpływie inwestycji na środowisko.

Podkreślić należy, że karta informacyjna przedsięwzięcia nie stanowi przy tym jedynego źródła wiedzy o przedsięwzięciu i jego wpływie na środowisko w postępowaniu w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Organ ma bowiem obowiązek, w oparciu o swoją specjalistyczną wiedzę w zakresie ocen o oddziaływaniu na środowisko, dokonać krytycznej analizy karty, uwzględniając także inne dowody zgromadzone w sprawie oraz uzyskane od organów współdziałających opinie. Dyrektor ZZ w Krakowie w piśmie z dnia 11 marca 2021 r., znak: KR.ZZŚ.2.435.45.2021.PK, oraz PWIS w Krakowie w piśmie z dnia 25 marca 2021 r., znak: NS.9022.7.6.2021, wyrazili zaś opinie o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

W tym stanie rzeczy, RDOŚ w Krakowie prawidłowo stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny w zaskarżonej decyzji. Podnoszony w tym zakresie zarzut nie zasługuje zatem na uwzględnienie.

Ad. 6 Stosownie do art. 108 § 1 Kpa rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji nieostatecznej gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Organ I instancji w skarżonej decyzji wskazał m.in., że przedsięwzięcie jest niezwykle ważne ze względu na interes społeczny oraz ważny interes strony, a (...) przesłanki w pełni uzasadniają istnienie szczególnego interesu społecznego oraz wyjątkowo ważnego interesu strony (por. skarżona decyzja, str. 4). W tym zakresie wskazać należy, że rozstrzygnięcie pierwszoinstancyjne obarczone jest wadliwością o której mowa w art. 107 Kpa (z uwagi na nieprawidłowe i wymienne stosowanie określeń dóbr podlegających ochronie tymczasowej), która jednak z uwagi na swój rektyfikowany charakter, może zostać usunięta w toku postępowania odwoławczego. Po pierwsze art. 108 Kpa do wartości uzasadniających ochronę tymczasową nie zalicza ani szczególnego ani ważnego interesu społecznego a jedynie *inny interes społeczny*. W ocenie GDOŚ budowa gazociągu, niezależnie od

jego długości, jako działanie o charakterze lokalnym, regionalnym, ale nie jednostkowym, wypełnia znamiona przesłanki *innego interesu społecznego*. Zwrócić uwagę należy na ugruntowane w tym zakresie orzecznictwo sądowno-administracyjne uznające za działania w interesie społecznym: budowę ulicy (por. wyrok NSA z dnia 21 czerwca 1999 r., IV SA 1425/97), nawet budowę boiska sportowego (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 26 sierpnia 2011 r., II SA/GI 81/11), czy też sieci elektroenergetycznej, jako inwestycji celu publicznego (por. wyrok NSA z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt: I OSK 2418/16). Dodatkowo zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899, ze zm.), budowa i utrzymywanie ciągów drenazowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń stanowi cel publiczny. Chodź samo stwierdzenie, że dana inwestycja jest inwestycją celu publicznego automatycznie nie uzasadnia nadania decyzji rygoru, to jednak w okolicznościach przedmiotowej sprawy (poprawa bezpieczeństwa energetycznego regionu dla okolicznych odbiorców indywidualnych i przemysłowych), fakt ten świadczy o szczególnym charakterze przedsięwzięcia z punktu widzenia ogółu.

Wyjątkowo ważny interes strony, na który powołał się wnioskodawca, a który przez organ I instancji został błędnie określony mianem szczególnie ważnego interesu strony, także w okolicznościach sprawy, a w szczególności publiczno-prawnym charakterze obowiązków ciążących na wnioskodawcy jako na operatorze sieci przesyłowej i przedsiębiorstwie energetycznym, także może zostać uznany za spełniony.

Wnioskodawca we wniosku o nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności podkreślił, że wykonanie planowanego gazociągu pozwoli na poprawę bezpieczeństwa użytkowania sieci co będzie miało wpływ na ochronę życia i zdrowia ludzi. Ponadto wskazał on, że po realizacji inwestycji poprawi się bezpieczeństwo energetyczne regionu. Wnioskodawca nadmienił również, iż ciąży na nim obowiązek prawny zapewnienia sprawności urządzeń technicznych w sposób gwarantujący bezpieczeństwo eksploatacji sieci gazowej jak i bezpieczeństwo energetyczne. Nadanie przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności miało za zadanie przyspieszenie procedury wydania zezwolenia na realizację ww. inwestycji, a tym samym rozpoczęcie robót budowlanych związanych z przebudową gazociągu. Biorąc pod uwagę powyższe, a także konieczność utrzymania dostaw gazu zarówno odbiorcom indywidualnym jak i grupowym, a przedsięwzięcie polega przecież na przebudowie gazociągu, należy stwierdzić, iż nałożenie na przedmiotową decyzję rygoru było niezbędne dla ochrony dóbr podlegających ochronie.

Ad. 7 Na wstępie należy zaznaczyć, iż zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadzana jest na podstawie art. 87 ustawy ooś zgodnie z którym, co prawda stosuje się przepisy art. 155 Kpa, jednak z zastrzeżeniem, że zgodę na zmianę decyzji wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z powyższym, na zmianę przedmiotowej decyzji, nie była wymagana zgoda stron innych niż wnioskodawca. Odnosząc się do kwestii braku wykazania słusznego interesu strony należy zauważyć, że w kontrolowanej decyzji w uzasadnieniu organ I instancji nie odniósł się ani do zakresu zastosowania art. 155 Kpa ani tym bardziej do przesłanek determinujących możliwość jego zastosowania. Tymczasem art. 87 ustawy ooś wskazuje, że tylko jedna z przesłanek zostaje ustawowo wyłączona natomiast pozostałe pozostają aktualne i wymagają przez organ oceny. W tym zakresie organ I instancji naruszył zatem art. 107 Kpa.

Z art. 155 Kpa wynika, że przesłankami jego stosowania jest: po pierwsze, ustalenie istnienia w obrocie prawnym decyzji, na mocy której strona nabyła prawo; po drugie, wyrażenie przez stronę zgody na zmianę lub uchylenie takiej decyzji; po trzecie, brak przepisów szczególnych, które zmianie lub uchyleniu takiej decyzji miałyby, czy też mogłyby się sprzeciwiać; i w końcu po czwarte, istnienie interesu społecznego lub słusznego interesu strony przemawiającego za zmianą lub uchyleniem lub uchyleniem takiej decyzji. W obrocie prawnym istnieje ostateczna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem od decyzji z dnia 26 listopada 2020 r. żadna ze stron nie wniosła w przypisanym terminie odwołania. Ustawa ooś, stanowiąca przepisy szczególne materialne determinujące określanie środowiskowych uwarunkowań realizacji, nie zawiera przepisów które zmianie lub uchyleniu takiej decyzji miałyby, czy też mogłyby się sprzeciwiać. Wręcz przeciwnie ustawodawca przewidział sytuację w której ostateczne decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach będą zmieniane w art. 87 ustawy ooś. Odnosząc się do ostatniej z analizowanych przesłanek wskazać należy, że tylko jeden z ww. warunków musi być spełniony by taka zmiana mogła dojść do skutku. Tak więc zmiana decyzji w przedmiotowym przypadku nie musiała zostać uzasadniona ważnym czy też słusznym interesem społecznym. Za wystarczające uznać należy interes strony obdarzony dodatkowo mianem słusznego, który w okolicznościach przedmiotowej sprawy polega, za wnioskiem inwestora, na potrzebie uniknięcia kolizji z projektowanym osiedlem mieszkaniowym (dla którego została już wydana decyzja przez organ architektoniczno-budowlany). Skoro zatem inwestor wskazuje, że istnieje konieczność uniknięcia tej kolizji, czy to ze względu na zwiększone koszty realizacji inwestycji czy też utrudnienia, przeszkody o charakterze prawnym, a zmiana przebiegu gazociągu na odcinku ok. 600 m będzie działaniem legalnym, nie prowadzi do obejścia prawa (co w okolicznościach sprawy wynika z dopuszczalności zmiany decyzji z dnia 26 listopada 2020 r.), to tak pojmowanemu interesowi wnioskodawcy można nadać klauzulę słuszości. Podkreślić należy, że możliwość stosowania trybu z art. 155 Kpa wymaga ustalenia, czy w konkretnym przypadku występuje tożsamość sprawy administracyjnej w znaczeniu materialnym. W przypadku zmiany na podstawie art. 155 Kpa to właśnie zmiana okoliczności faktycznych, następująca po skonkretyzowaniu uprawnień lub obowiązków strony, uzasadnia skorzystanie z instytucji zmiany (uchylenia) decyzji. Zmianą okoliczności faktycznych jest zaś niewątpliwie zaplanowanie/wybudowanie dużego osiedla mieszkaniowego na trasie gazociągu. Jeżeli zachodzi w ramach jednego stosunku administracyjnoprawnego, to tożsamość sprawy nie zostaje naruszona. W przedmiotowym przypadku o tożsamości sprawy decyduje, że mamy tego samego adresata decyzji (pojmowanego jako adresata praw i obowiązków decyzją określonych), prawa i obowiązki tego podmiotu nie zostały zmienione, stan prawny nie jest ten sam ale zachowuje ciągłość regulacji a stan faktyczny nie zmienił się w kwestiach prawnie istotnych.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, iż RDOŚ w Krakowie zmieniając ostateczną decyzję własną, na wniosek strony, która wykazała swój słuszny interes nie naruszył art. 155 Kpa, a wadliwość w zakresie uzasadnienia skarżonej decyzji została usunięta decyzją niniejszą.

Ad. 8 Z uwagi na fakt, że liczba stron prowadzonego postępowania przekraczała 10, w sprawie zastosowanie miał art. 49 § 1 Kpa i stąd zawiadomienia RDOŚ w Krakowie miały formę uwidacznianych publicznie obwieszczeń. Przepis zawarty w art. 74 ust. 3 ustawy ooś nakazuje wprost informowanie stron przez zastosowanie normy prawnej zawartej w art. 49 Kpa. Zawiadomienia dotyczące wszczęcia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wywieszane były na tablicach ogłoszeń w siedzibie RDOŚ w Krakowie oraz w Urzędzie Miasta i Gminy Skawina. Ponadto były one publikowane na stronach BIP ww. urzędów.

Jeśli chodzi o wystąpienie o opinię do Dyrektora ZZ w Krakowie oraz PWIS w Krakowie organ I instancji zawiadomił strony o tej czynności poprzez wywieszenie zawiadomienia na tablicach ogłoszeń swojego urzędu i na stronie BIP. Natomiast zawiadomienie o zebraniu materiału dowodowego zostało upublicznione na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie oraz na stronie BIP urzędu. Należy jednak zauważyć, że dyspozycja zawarta w art. 49 § 1 Kpa dopuszcza zawiadomienie stron wyłącznie poprzez zamieszczenie zawiadomienia na stronie BIP. W przypadku wybrania takiej formy zawiadomienia stron wszystkie inne działania takie jak publiczne obwieszczenie w siedzibach organów są działaniami dodatkowymi. Działania te nie są obowiązkowe i ich wykonanie nie ma wpływu na skuteczność zawiadomienia stron. W związku z tym należy stwierdzić, iż organ prawidłowo informował strony o podejmowanych czynnościach, zgodnie z art. 49 § 1 Kpa. Ponadto należy zauważyć, iż GDOŚ w prowadzonym przez siebie postępowaniu również poinformował strony o zebraniu materiału dowodowego w sprawie oraz o możliwości zapoznania się z nim w siedzibie urzędu, a także o możliwości złożenia uwag i wniosków. Należy więc wskazać, iż strony postępowania miały możliwość zapoznania się z całym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w tym odniesieniem się do uzyskanych przez RDOŚ w Krakowie opinii Dyrektora ZZ w Krakowie oraz PWIS w Krakowie. W odpowiedzi na ww. zawiadomienie GDOŚ strony postępowania zgłosiły się w dniu 8 września 2021 r. do tutejszego urzędu celem zapoznania się z aktami sprawy (co potwierdza notatka służbowa zamieszczona w aktach sprawy). Do dnia wydania niniejszej decyzji nie wpłynęły kolejne uwagi oraz wnioski. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż RDOŚ w Krakowie prawidłowo zastosował art. 49 Kpa w celu informowania stron o podjętych przez siebie czynnościach, a jego uchybienia nie miały wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Jednocześnie należy dodać, że wskazane przez skarżących warunki pandemii nie miały wpływu na skuteczność doręczenia zawiadomień czy to organu I czy też II instancji.

Ad. 9 Tutejszy organ wskazuje, że przepisy ustawy ooś nie wymagają analizy wariantowej w stosunku do planowanego przedsięwzięcia. Taki obowiązek ciąży na wnioskodawcy jedynie w przypadku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, co nie miało miejsca w przedmiotowym przypadku. Organ wydający decyzję środowiskową winien zbadać jedynie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko z uwzględnieniem elementów wymienionych w art. 63 ustawy ooś. W pozostałym zakresie jest on związany wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i nie ma możliwości ingerencji w rodzaj i zakres inwestycji. Wnioskodawca zmianę decyzji uzasadnił kolizją z projektowanym osiedlem mieszkaniowym. Wobec powyższego należy stwierdzić, że zarówno RDOŚ w Krakowie jak i GDOŚ nie mogły kwestionować ww. uzasadnienia i nakazać rozpatrywania innych wariantów przedsięwzięcia.

Ad. 10 Ustawa ooś nie przewiduje zasięgnięcia opinii organów samorządu terytorialnego w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponadto w aktach przedmiotowej sprawy nie ma żadnego stanowiska Burmistrza Miasta i Gminy Skawiny względem przedmiotowego przedsięwzięcia. Przy czym strony nie skonkretyzowały o jakie opinie Burmistrza im chodzi i w jakim postępowaniu uzyskane. Podkreślić należy, że postępowanie w sprawie zmiany decyzji ostatecznej nie jest trzecią instancją, a w przedmiotowym przypadku ze względu na brak odwołania drugą względem postępowania zakończonego wydaniem decyzji z dnia 26 listopada 2020 r. (choć w aktach tej sprawy tut. organ nie doszukał się negatywnych opinii Burmistrza). Zgodnie zaś z art. 80 ust. 2 ustawy ooś dla inwestycji w zakresie terminalu (do których należy przedmiotowe przedsięwzięcie) nie ma obowiązku przedkładania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Oznacza to, iż ustawodawca zwolnił

organy ochrony środowiska z konieczności analizy zgodności inwestycji z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Ad. 11 Z przedłożonej w sprawie dokumentacji nie wynika, aby planowany gazociąg oraz jego strefa kontrolna kolidowały z jakimikolwiek budynkami. Podkreślić należy, że zarzut stron w tym zakresie jest sformułowany na dużym stopniu ogólności. Strony wskazują bowiem, że uczestnicy nie mają pełnej wiedzy, jakie dokumenty zostały przedłożone w postępowaniu przez pełnomocnika inwestora niemniej jednak wiedzą z kontekstu sprawy, że mapy mogą być nieaktualne. Wyjaśnić należy, że obowiązek ustalenia stanu faktycznego sprawy ciąży także na stronach postępowania, jeżeli z określonych faktów wyciągają wnioski istotne względem podnoszonych przez nie racji. Jeżeli chodzi zaś o obiekty których budowa rozpocznie się niebawem to dla ustalenia kolizji nie mają one znaczenia; liczy się bowiem, na zasadzie aktualności, stan faktyczny aktualny na dzień wydania decyzji. Dodatkowo stosownie do brzmienia art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy ooś, miejsce realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, określone we wniosku o wydanie decyzji (którą tut. organ jest związany), zostało w niniejszej decyzji określone za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie. Na mocy pkt 1 niniejszej decyzji ww. mapa stanowi załącznik nr 2 ww. decyzji.

Stronom postępowania trzeba wyjaśnić, że planowane osiedle mieszkaniowe także nie zostało jeszcze zrealizowane, ale kolizja z nim przy legalności zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wypełnia znamiona słusznego interesu strony. Natomiast co warto wskazać organ nie ocenia słusznego interesu innych niż wnioskodawca stron postępowania dla zasadności zastosowania art. 155 Kpa.

Ad. 12 Kwestia kosztów przedsięwzięcia oraz ewentualnych roszczeń nie jest i nie może być rozpatrywana na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż przepisy ustawy ooś nie przewidują takich analiz. Ponieważ to wnioskodawca decyduje jaki będzie zakres przedsięwzięcia winien on również przeanalizować opłacalność przedsięwzięcia pod kątem ekonomicznym. Nie jest to w żadnym wypadku zadanie organów ochrony środowiska. Kwestie odszkodowań związanych z zajęciem nieruchomości na cele realizacji inwestycji w zakresie terminalu (w tym planowanego gazociągu) reguluje ustawa o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Organem właściwym do ustalenia wysokości odszkodowania będzie właściwy miejscowo wojewoda. Ponadto należy zauważyć, że kwestie dotyczące odszkodowań rozstrzygane są na późniejszym etapie procesu decyzyjnego (po uzyskaniu przez inwestora decyzji o lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu).

Ad. 13 Jak wspomniano wyżej, tutejszy organ związany jest zakresem inwestycji przedstawionym we wniosku o wydanie decyzji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana dla przedmiotowego przedsięwzięcia dotyczy przebiegu inwestycji wskazanego na Planie sytuacyjnym będącym załącznikiem nr 11 do KIP. W związku z powyższym GDOŚ nie ma możliwości odniesienia się do dokumentacji zebranej przez inne organy, w tym przez Wojewodę Małopolskiego, na późniejszych etapach procesu inwestycyjnego. Przebieg inwestycji określony w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wiązać będzie na zasadzie art. 86 ustawy ooś organy wydające decyzje następcze.

Ad. 14 Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest pierwszą decyzją w procesie inwestycyjnym. Nie przyznaje jednak ona wnioskodawcy żadnych praw do gruntów, na których realizowana będzie inwestycja. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż uzyskanie przez wnioskodawcę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stanowi przeszkody dla innych

inwestorów do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub decyzji udzielającej pozwolenia na budowę dla innych inwestycji. Ponadto należy podkreślić, iż kwestie pozwoleń budowlanych leżą w kompetencjach organów architektoniczno-budowlanych, a nie organów ochrony środowiska którymi są m.in. RDOŚ w Krakowie oraz GDOŚ.

Ad. 15 Jak wykazano zarówno w decyzji RDOŚ w Krakowie jak i w niniejszej decyzji, w przedmiotowej sprawie nie zachodziła konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Nie oznacza to jednak, że zmiana przebiegu przedmiotowego gazociągu nie była poddana żadnej ocenie. Zarówno organ I instancji jak i tutejszy organ przed wydaniem decyzji przeanalizowały uwarunkowania określone w art. 63 ustawy ooś. Ponadto tutejszy organ w uzasadnieniu swojej decyzji odniósł się bezpośrednio do kwestii oddziaływań na działki należące do skarżących biorąc pod uwagę m.in. sposób ich zagospodarowania. W związku z powyższym należy uznać za nieprawdziwy zarzut, iż doszło do pominięcia analizy uwarunkowań środowiskowych w przedmiotowej sprawie.

Ad. 16 Tutejszy organ w przedmiotowej sprawie nie wymagał od wnioskodawcy przedłożenia analizy geologicznej. GDOŚ w swoim wezwaniu żądał jedynie odniesienia się do kwestii stabilności skarpy w okolicach której przebiegać będzie planowany gazociąg. W uzupełnieniu przedłożonej dokumentacji pełnomocnik inwestora wyjaśnił przedmiotową kwestię. Ponadto należy zauważyć, iż nigdzie w przedmiotowej dokumentacji nie znajduje się informacja, iż analiza geologiczna została przeprowadzona na działkach należących do skarżących. Analiza ta, ze względu na niewielki odcinek planowanego gazociągu, mogła zostać wykonana praktycznie w dowolnym miejscu. Warunki geologiczne nie powinny różnić się znacznie na przestrzeni ok. 500-600 metrów. Ponadto, ze względu na głębokość posadowienia gazociągu oraz zakładaną głębokość planowanych wykopów, a także samą specyfikę planowanej inwestycji tutejszy organ nie wymagał od wnioskodawcy przedłożenia analizy geologicznej. Dodatkowo należy z całą stanowczością zaznaczyć, iż kwestie dotyczące organizacji placu budowy oraz zapewnienia szeroko rozumianego bezpieczeństwa wykonywanych prac leży w gestii organów nadzoru budowlanego. Na potrzeby niniejszego postępowania wystarczające są w tym zakresie informacje zawarte w KIP na stronie 11-12, że dojazd do placu budowy w okresie realizacji gazociągu oraz rozwózki rur nastąpi z wykorzystaniem istniejącego układu komunikacyjnego, poruszanie się ciężkiego sprzętu budowlanego będzie realizowane wyłącznie w wyznaczonym pasie montażowym.

Ad. 17 Kolejny raz należy podkreślić, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie daje wnioskodawcy żadnych praw do terenu na którym planuje on realizować przedsięwzięcie. Dopiero decyzje następcze uzyskane przez wnioskodawcę pozwalają na rozpoczęcie realizacji inwestycji. Nie leżą one jednak w gestii organów ochrony środowiska. Kwestie naruszenia konstrukcji obiektu mieszkalnego należą do organów nadzoru budowlanego. Wskazana przez skarżących palisada jest jedynie elementem zagospodarowania działki i jako taka nie jest w żaden sposób chroniona oraz poddawana ocenie przez organy ochrony środowiska. Podkreślić należy, że ochrona ludzi jako komponentu środowiska w rozumieniu art. 3 ustawy ooś dotyczy ich zdrowia i życia ale nie jego, subiektywnie pojmowanej przez skarżących, jakości. Organ ma obowiązek wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, chyba że wystąpią przesłanki do jej odmowy, wskazane w ustawie ooś. Już to wskazuje, że niezgoda czy też niechęć innych niż wnioskodawca stron postępowania nie stanowi przeszkody do wydania decyzji. Abstrahując od powyższego tutejszy organ stwierdza, iż przedłożone przez skarżących rysunki nie wskazują na to aby strefa kontrolna gazociągu miała kolidować z należącym do nich budynkiem mieszkalnym w

tym z zadaszonym tarasem. Ponadto wnioskodawca wskazał w KIP, iż w przypadku specyficznych warunków szerokość strefy montażowej będzie ustalana indywidualnie. Odnosząc się do zniszczenia drenaży i zmiany warunków gruntowo wodnych na przedmiotowych działkach należy przypomnieć, iż wnioskodawca zobowiązał się do odbudowy uszkodzonych drenaży, a wykonana analiza oddziaływania na środowisko wskazała, że prace realizacyjne oraz eksploatacja planowanego gazociągu nie spowodują negatywnego wpływu na środowisko gruntowo-wodne. Należy również zauważyć, że GDOŚ nie oparł się jedynie na informacji zawartej w uzupełnieniu do KIP ale przeanalizował cały zebrany materiał dowodowy w tym pisma skarżących w związku z czym stwierdza się, że informacja mówiąca o braku kolizji z obiektami budowlanymi nie miała wpływu na stanowisko tutejszego organu.

Biorąc pod uwagę, że zgromadzony w sprawie przed organem I instancji materiał dowodowy wymagał na etapie postępowania odwoławczego nieznacznych uzupełnień, przewidzianych granicami art. 136 Kpa i możliwa była w oparciu o niego ponowna weryfikacja uwarunkowań środowiskowych prowadząca do wniosku, że dla analizowanego gazociągu nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, kontrolowane rozstrzygnięcie RDOŚ w Krakowie jest zgodne z prawem. Organy w toku postępowania prowadzonego w I instancji przeanalizowały zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz zajęły swoje stanowiska w przewidziany w ustawie sposób. Na mocy art. 138 § 1 pkt 1 i 2 Kpa organ odwoławczy uchylił zatem skarżoną decyzję w części dotyczącej pkt IV i w tym zakresie orzekł, że mapa określająca miejsce realizacji przedsięwzięcia, wymagana z uwagi na brzmienie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy ooś, stanowi załącznik nr 2 niniejszej decyzji.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.
- Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), Ppsa, za pośrednictwem GDOŚ (art. 54 § 1 Ppsa) w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji zgodnie z art. 53 § 1 Ppsa.
- Wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 Ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.
- Stronie, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Zgodnie z art. 54 § 1 Ppsa
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

Mikołaj Kozłowski

Otrzymują:

1. [redacted] – pełnomocnik GAZ-SYSTEM S.A., OFS-IP Sp. z o.o., ul. Kapotańska 26, 30-347 Kraków;
2. r.pr. [redacted] – pełnomocnik [redacted] i [redacted], Kancelaria Radców Prawnych, [redacted];
3. [redacted]
4. [redacted]
5. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

1. Minister Infrastruktury;
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie;
3. Burmistrz Miasta i Gminy Skawina.